

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 247.453 van 28 april 2020
in de zaak A. 219.521/IX-8880**

In zake : de VZW CENTRALE RAAD DER NIET-CONFESSIONELE
 LEVENSBESCHOUWELIJKE GEMEENSCHAPPEN VAN
 BELGIË

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Aube Wirtgen
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacubowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 juni 2016, strekt tot de
nietigverklaring van het koninklijk besluit van 10 april 2016 ‘tot wijziging van het
koninklijk besluit van 25 oktober 2005 houdende vaststelling van het kader van de
aalmoezeniers en de islamconsulenten van de erkende erediensten en van de
moreel consulenten van de centrale vrijzinnige raad der niet confessionele
levensbeschouwing bij de strafinrichtingen, zomede tot vaststelling van hun
weddeschalen’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 december 2019.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sietse Wils, die *loco* advocaat Aube Wirtgen verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Daisy Daniels, die *loco* advocaat Anthony Poppe verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid

3. Het koninklijk besluit van 10 april 2016 ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 oktober 2005 houdende vaststelling van het kader van de aalmoezeniers en de islamconsulenten van de erkende erediensten en van de moreel consulenten van de centrale vrijzinnige raad der niet confessionele

levensbeschouwing bij de strafinrichtingen, zomede tot vaststelling van hun weddeschalen' (hierna: het bestreden besluit), luidt als volgt:

“Artikel 1. In artikel 1 van het koninklijk besluit van 25 oktober 2005 houdende vaststelling van het kader van de aalmoezeniers en de islamconsulenten van de erkende erediensten en van de moreel consulenten van de Centrale Vrijzinnige Raad der niet confessionele levensbeschouwing bij de Strafinrichtingen, zomede tot vaststelling van hun weddeschalen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde, vierde en vijfde lid worden vervangen als volgt:

‘Protestantse-Evangelische eredienst :

Aalmoezeniers	9,4
---------------	-----

Islamitische eredienst :

Islamconsulent-hoofd van dienst	1
---------------------------------	---

Islamconsulenten	26
------------------	----

Orthodoxe eredienst :

Aalmoezeniers	5’;
---------------	-----

2° het zevende lid wordt vervangen als volgt:

‘Anglicaanse eredienst :

Aalmoezenier	2’
--------------	----

Art. 2. Dit besluit treedt in werking de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 3. Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.”

Bij artikel 39, 2°, van het koninklijk besluit van 17 mei 2019 ‘betreffende de aalmoezeniers, de consulenten van de erediensten en de moreel consulenten bij de gevangenen’ wordt het koninklijk besluit van 25 oktober 2005 ‘houdende vaststelling van het kader van de aalmoezeniers en de islamconsulenten van de erkende erediensten en van de moreel consulenten van de Centrale Vrijzinnige Raad der niet confessionele levensbeschouwing bij de Strafinrichtingen, zomede tot vaststelling van hun weddeschalen’, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 10 april 2016 – dit is het bestreden besluit – opgeheven.

In artikel 20 van het koninklijk besluit van 17 mei 2019 wordt het kader van de aalmoezeniers, de consulenten van de eredienst en van de moreel consulenten bij de gevangenen bepaald, uitgedrukt in voltijdse equivalenten. Dit kader bevat identieke bepalingen als deze die waren opgenomen in het bestreden besluit.

Door de auditeur-verslaggever bij een ter post aangetekende brief van 27 augustus 2019 gevraagd naar haar actueel belang, heeft de verzoekende partij met een brief van 6 september 2019 geantwoord dat “[zij] geen acties meer wenst te ondernemen in het kader van dit dossier”.

4.1. Op de terechtzitting stelt de verzoekende partij dat haar brief van 6 september 2019 niet als een afstand mag worden beschouwd, maar dat door de opheffing van het bestreden besluit de zaak zonder voorwerp is geworden.

4.2. De verwerende partij stelt daarentegen dat de houding van de verzoekende partij als een impliciete afstand dient te worden beschouwd, dat de bepalingen van het bestreden besluit exact dezelfde inhoud hebben als die welke zijn opgenomen in het koninklijk besluit van 17 mei 2019 en dat tegen dit laatste besluit geen annulatieberoep is ingesteld door de verzoekende partij.

5. Met de voormelde brief van 6 september 2019 heeft de verzoekende partij blijk gegeven geen belangstelling meer te hebben voor haar beroep – zij heeft trouwens het voornoemde koninklijk besluit van 17 mei 2019 evenmin met een annulatieberoep bestreden.

Dat gebrek aan belangstelling leidt ertoe dat de verzoekende partij niet langer een actueel belang heeft bij haar beroep en om die reden het beroep dient te worden verworpen.

IV. Kosten

6. Zowel de verzoekende partij als de verwerende partij vraagt om de kosten van het beroep en een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro ten laste te leggen van de andere partij.

7. Aangezien de verzoekende partij er blijk van heeft gegeven geen belangstelling meer te hebben voor haar beroep en daardoor haar actueel belang

heeft verloren, is er geen reden om de kosten van het beroep, begroot op een rolrecht van 200 euro, ten laste te leggen van de verwerende partij.

Er is in de gegeven omstandigheden ook geen “in het gelijk gestelde partij” als bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat geen rechtsplegingsvergoeding wordt toegekend.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig april tweeduizend twintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	

Tiny Temmerman,	griffier.
-----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin